

Vastuvõtmise kuupäev : 31/07/2025

Anonüümseks muudetud versioon

Tõlge

C-369/25 - 1

Kohtuasi C-369/25

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

3. juuni 2025

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Tribunale di Napoli (Napoli esimese astme kohus, Itaalia)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

31. märts 2025

Hageja:

LW

Kostjad:

TrenItalia SpA

Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

TRIBUNALE DI NAPOLI (Napoli esimese astme kohus, Itaalia)

III SEZIONE LAVORO (III töövaidlusi lahendav koda)

Tribunale di Napoli (Napoli esimese astme kohus, itaalia) kohtunik [...] töökohtu ülesannetes on kohtumenetluses [...] nr 23216/24 [...], mis puudutab sotsiaalkindlustusmakseid ja mille pooled on

LW [...],

HAGEJA,

JA

ET

TRENITALIA S.P.A. [...]

KOSTJA,

NING

I.N.P.S., Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (Itaalia sotsiaalkindlustusamet), [...]

KOSTJA,

teinud järgmise

KOHTUMÄÄRUSE

Kohus [...] [menetlus liikmesriigi kohtus]

MÄRGIB järgmist.

Selle kohtu menetluses on hagi, mille esitaja LW on varem tänu kohtuotsusele saavutanud töölepingu sõlmimise TrenItalia S.p.a.-ga, kuna renditöölepinguga, mis oli õigusvastane ja seega vastuolus ka direktiiviga 2008/104/EÜ, oli toimunud tööjõu õigusvastane vahendamine. Seega sai hageja õiguse sellele, et teda käsitatakse töötajana, kes on alates 2003. aasta maist töötanud selle sektori üleriigilise kollektiivlepingu kohasel E-tasemel – nüüd C1-tasemel. Seejärel mõisteti teise kohtuotsusega sama [hageja] kasuks TrenItalia S.p.a-lt välja 110308,13 eurot koos raha väärtuse langemise kompensatsiooniga ja seaduses ette nähtud intressiga saamata jäänud töötasusummadelt, mida oli vastavalt raha väärtuse langemisele järk-järgult korrigeeritud alates 31. juulist 2019 kuni väljamaksmiseni.

Käesolevas kohtuasjas palub [hageja], et tema kasuks mõistetakse välja töötasuga seotud sotsiaalkindlustusmaksed ajavahemiku eest alates 1. maist 2003 kuni detsembrini 2015, mida TrenItalia SpA ei ole tasunud, kuna INPS pidas neid nõudeid aegunuks. TrenItalia S.p.a tasus hageja sotsiaalkindlustusmaksed ainult sellises ulatuses, nagu tuleneb viieaastasest aegumistähtajast, mis on ette nähtud seaduse nr 335/95 artikli 3 lõikes 9 (*„Kohustusliku sotsiaalkindlustuse maksete nõue aegub ja neid makseid ei saa enam teha, kui on möödunud allpool nimetatud tähtaeg: a) kümme aastat, kui tegemist on töötajate pensionifondi maksetega [...] Alates 1. jaanuarist 1996 lühendatakse see tähtaeg viie aasta pikkuseks, välja arvatud juhul, kui töötaja või tema ülalpidamisel olnud isikud on selle kohta kaebuse esitanud“*), seega ajavahemiku 2016–2019 eest.

Viidates Corte di cassazione (Itaalia kassatsioonikohus) praktikale, palus hageja teise võimalusena lasta määrata talle elurendis vastavalt seaduse nr 1338/1962 artiklile 13, mille kohaselt „[...] töötaja, kes on jätnud tegemata sissemaksed kohustuslikku invaliidsus-, vanadus- ja toitjakaotuspensionifondi ning ei saa neid enam [...] aegumise tõttu teha, võib neljandas lõigus sätestatud juhtudel esitada

riiklikule sotsiaalkindlustusametile taotluse pärandatava elurendise määramiseks, mis võrdub sellise kohustuslikust kindlustusest tuleneva pensioni või pensioniosaga, millele oleks sissemaksete tegemata jätmise korral õigus töölepinguga töötajal.

[...]. [eelotsuse küsimuste seisukohast ebaolulised lõigud]

Kui töötajal ei õnnestu lasta tööandjal käesoleva artikli alusel rendist taotleda, võib ta seda tööandja asemel ise teha, ilma et see piiraks õigust kahju hüvitamisele.

[...] [eelotsuse küsimuste seisukohast ebaoluline lõik].“

Kolmanda võimalusena palus [hageja] lasta hüvitada talle kahju Itaalia tsiviilseadustiku artikli 2116 [teise] lõigu alusel („Kui nende sätete kohaselt ei ole sotsiaalkindlustusasutused sissemaksete tegematajätmise või puuduliku tegemise tõttu kohustatud ettenähtud hüvitisi üldse või osaliselt välja maksma, vastutab ettevõtja kahju eest, mida on töötajale sellega tekitatud.“).

Kostjad vaidlesid hagile vastu ning eelkõige märkis INPS, et ajavahemike osas, mille suhtes aegumistähtaeg on möödunud, on sissemaksed seaduse nr 335/1995 artikli 3 [lõike 9] ja kuninga 1935. aasta dekreetseaduse nr 1827 artikli 55 [teise lõigu] kohaselt vastuvõetamatud. See tähendab, et tööandja ei saa ettenähtud sissemakseid teha, ja kuna kuninga 14. aprilli 1939. aasta dekreetseaduse nr 636 (muudetud seaduse nr 153/1969 artikliga 40) artikli 27 teises lõigus ette nähtud sotsiaalkindlustushüvitiste automaatsuse põhimõte ei ole kohaldatav, on võimalik üksnes elurendise määramine.

INPS-i väited tunduvad olevat kooskõlas Corte di cassazione (kassatsioonikohus) väljakujunenud kohtupraktikaga.

[Kui] Euroopa Kohus peaks vastama praeguses taotluses esitatud küsimustele jaatavalt, võiks järeldada, et nõuded ei ole aegunud ja hagejal, kellel oli õigus saada TrenItalia S.p.a-lt direktiivi 91/533/EMÜ artikli 2 kohane töölevõtmise dokument, [saaks] nõuda, et TrenItalia S.p.a-d kohustataks sissemakseid tegema.

Käesolev kohtumäärus lähtub järgmistest kaalutlustest: erasektori töötajate pensioni saab käsitada edasilükatud töötasuna; võib olla nii, et direktiiv 91/533/EMÜ ja hilisem direktiiv 2019/1152 ei kaitse ainult mitte õigust selle direktiivi kohasele töölevõtmise dokumendile, vaid ka selles dokumendis nimetatud õigusi, järelikult ka õigust pensionile ja selle suurusele; tehtud sissemaksetele, mis mõjutavad pensioniõigust, võib kehtida eespool viidatud direktiivides ette nähtud kaitse; riigisisene õiguskord ei kaitse tõhusalt õigust sissemaksete nõuetekohasele tegemisele ja seega ei kaitse see ka õigust saada edasilükatud töötasu, mida pension endast kujutab.

Käesolevas kohtumääruses tutvustatakse liidu õigusnorme, mille tõlgendamist palutakse, ja Corte di cassazione (kassatsioonikohus) käsitust asjakohastest instituutidest. Seejärel küsitakse:

- kas osamakseline pension kujutab endast edasilükatud töötasu;
- kas selle kaitse kuulub direktiivi 91/533/EMÜ, praeguse direktiivi 2019/1152 kohaldamisalasse;
- kas seega kuulub ka sissemaksete tegemine, mis mõjutab otsustaval määral õigust pensionile ja selle pensioni suurust, direktiivi 91/533/EMÜ, praeguse direktiivi 2019/1152 kohaldamisalasse;
- kas see, et töösuhte vältel on töötaja kaitse väga piiratud, kui menetluses osaleb INPS, on eespool viidatud direktiividega kooskõlas;
- millised vahendid on eelotsusetaotluse esitanud kohtu käsutuses?

KOHTU HINNANG TOIMIKU MATERJALIDELE

EUROOPA ÕIGUSNORMID

- 1 Direktiivi 91/533/EMÜ artiklis 2 on sätestatud: „*Tööandja on kohustatud teavitama töötajat, kelle suhtes käesolevat direktiivi kohaldatakse (edaspidi „töötaja“), töölepingu või töösuhte olulistest aspektidest. 2. Lõikes 1 nimetatud teave peab hõlmama vähemalt järgnevat: [...] [h)] põhipalk, muud palga osad ja see, kui sageli palka, millele töötajal on õigus, makstakse; [...]. 3. Kui see on asjakohane, siis võib lõike 2 punktides f, g, h ja i nimetatud teabe esitada viidetega õigus- ja haldusnormidele või põhikirjasätetele või kollektiivlepingutele, mis käsitlevad neid küsimusi“.*
- 2 Direktiivi eesmärk on täita vajadust, et liikmesriigid tagaksid, „*et töötajatel oleks võimalik nõuda neile käesoleva direktiiviga antud õiguste täitmist“*, liikmesriigid peavad „*igal ajal [tagama] käesoleva direktiiviga nõutud tulemused“* ja nägema ette (artikkel 8) „*meetmeid[,] võimaldamaks töötajatel, kes leiavad, et neid on käesolevas direktiivis sätestatud nõuete eiramise tõttu õigusvastaselt koheldud, taotleda oma õiguste kaitset kohtu kaudu, olles vastava võimaluse korral esmalt pöördunud teiste pädevate organite poole“*.
- 3 Tõlgendamisel on siiski ebaselge, kas liikmesriigi kohustused piirduvad vajadusega tagada töölevõtmise dokumendi üleandmine või peab liikmesriik tagama nende õiguste kaitse, mis kas on või peavad olema töölevõtmise dokumendis nimetatud. Teise variandi kasuks räägib asjaolu, et direktiiv 91/533/EMÜ paistab tagavat töösuhetest tulenevad õigused (mis peavad olema kirjalikus dokumendis sõnaselgelt kajastatud ning seda just nende õiguste kaitsmiseks), ning sellest tuleks järeldada, et liikmesriik peab võtma kõik vajalikud meetmed, et tagada kaitstud õiguste tõhusus. Sellist tõlgendust kinnitab

asjaolu, et direktiivi 533 artiklis 8 on kasutatud sõnastust „õiguste“, mitte „õiguse“ (teavitamisele), mis viitab sellele, et sätte eesmärk on kaitsta töölevõtmise dokumendis nimetatud õigusi.

- 4 Direktiiv 91/533/EMÜ tunnistati direktiiviga 2019/1152 „kehtetuks alates 1. augustist 2022“, kuid viimati mainitud direktiivi artiklis 24 on täpsustatud, et „[v]iiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile“: selles ei ole töölevõtmise dokumendi ja töötasu osas midagi muudetud (artikkel 4 ja põhjendus 20). Nii või teisiti on käesoleva kohtuasja asjaolud aset leidnud ajal, mil kehtis direktiiv 91/533/EMÜ.
- 5 Euroopa Kohtu praktika põhjal tundub, et tuleb teha järeldus, et avalik-õigusliku üksuse makstav pension kujutab endast edasilükatud töötasu, kui hüvitis on kutsealase pensioniskeemi pensionihüvitis ja seda arvutatakse (täies ulatuses või selgelt valdavas ulatuses) töötasu ning kindlustusskeemiga kaetud ajavahemiku alusel, mis tähendab, et selle otsene alus on töösuhe ning riik ei maksa seda hüvitist sotsiaalkaalutlustel: nagu hästi teada, on sotsiaalkindlustusest makstava pensioni arvutamiskriteerium Itaalias just selline [...].
- 6 Tuleb märkida, et käesolevas kohtuasjas on tegemist erasektori pensioniskeemi sissemaksetega, mille suhtes omab teatavat piiratud tähtsust küsimus, mida tõlgendati Euroopa Kohtu [...] 13. detsembri 2008. aasta kohtuotsuses C-46/07 (Euroopa Ühenduste Komisjon *versus* Itaalia Vabariik), mis puudutas avaliku sektori töötajate pensione: selles kohtuasjas otsustas Euroopa Kohus, et tegemist on kutsealase skeemiga ehk ainult ühe konkreetse töötajate kategooria pensioniga, see on otseses sõltuvuses töötatud ajast ja selle summa arvutatakse avaliku sektori töötaja viimase töötasu alusel ning seega kujutab see endast edasilükatud töötasu.
- 7 Enamik Itaalia pensionidest on kas sellised, mida makstakse erasektori töötajatele (nn üldine kohustuslik kindlustus) või avaliku sektori töötajatele, või füüsilisest isikust ettevõtjate pensionid või pensionifondidest (maamõõtjate, advokaatide, notarite, vabakutseliste maamõõtjate, raamatupidajate ja majandusekspertide jne pensionifondidest) makstavad pensionid, mis peaks viima järeldusele, et tegemist on hüvitistega, mida makstakse konkreetse kategooria töötajatele ja mida võib pidada kutsealase skeemi pensioniks.
- 8 Tundub, et tegemist on edasilükatud töötasuga (vt eelkõige 1. aprilli 2008. aasta suurkoja kohtuotsus Maruko, C-267/06), sest pensioni suurus määratakse kindlaks vastavalt kindlustussuhte kestusele ja tasutud sissemaksetele ning seda sõltumata asjaolust, et maksja on avalik-õiguslik üksus (vt Euroopa Kohtu 17. aprilli 1997. aasta kohtuotsus Evrenopoulos, C-147/95, punktid 16 ja 23) ja et pensioniskeemiga liitumine on kohustuslik (vt Euroopa Kohtu 25. mai 2000. aasta kohtuotsus Podesta, C-50/99, EKL 2000, lk I-4039, punkt 32).
- 9 Itaalias sõltub pension sissemaksete tegemise aastatest (vähemalt viis aastat, kui tegemist on töötajaga, kellele makstakse pensioni üksnes osamakselisest skeemist – seaduse 335/95 artikli 1 lõige 20) ja makstud summadest, mis

arvutatakse protsendina saadud kuutasust (seaduse 395 artikli 1 lõiked 6 (*Üldises kohustuslikus kindlustusskeemis ning seda asendavates ja välistavates skeemides makstav aastane pensionisumma määratakse osamakselise skeemi kohaselt kindlaks nii, et isiku kohta tehtud sissemaksete summa korrutatakse lisa tabelis A antud ümberarvestuskordajaga, mis sõltub kindlustatu vanusest pensionile jäämise ajal*), 8 [...] ja 10 [...] [pensioni arvutamismehhanismi täpsustused]).

- 10 Seega sõltub pension tehtud sissemaksetest, mis on võrdelised tööaastate eest saadud töötasuga, ning selle kindlaksmääramine sõltub selgelt valdavas ulatuses kindlustussuhte kestusest ja tehtud sissemaksetest.

RIIGISISESED ÕIGUSNORMID

- 11 Tsiviilseadustiku artiklis 2116 on sätestatud, et „[a]rtiklis 2114 nimetatud hüvitised tuleb töötajale välja maksta isegi siis, kui ettevõtja ei ole tasunud nõuetekohaseid sissemakseid sotsiaalkindlustusasutustele, välja arvatud juhul, kui eriseadustes on sätestatud teisiti“. Tsiviilseadustiku artiklis 2114 on juttu nii sotsiaalkindlustushüvitistest, sealhulgas pensionidest, kui ka sissemaksetest (*Kohustusliku sotsiaalkindlustuse ja -hoolekande juhud ja vormid ning nendega seotud sissemaksed ja hüvitised on kindlaks määratud eriseadustes [ning lepingutest ja kohtupraktikast tulenevas õiguses] (1)*)..
- 12 Corte di cassazione (kassatsioonikohus) on viimasel ajal järginud nüüdseks välja kujunenud suundumust, milles pööratakse tähelepanu pigem sellele, mida on õigusnormides sätestatud hüvitiste kohta, mitte sissemaksete kohta, märkides, et õiguskorras ei ole ette nähtud „kindlustatud isiku hagi, millega ta saaks nõuda, et sotsiaalkindlustusasutust kohustataks tema sotsiaalkindlustusmaksetega seotud olukorda korrigeerima“ [...] [viited liikmesriigi kohtupraktikale], isegi siis, kui töötaja on sissemaksevõlgnevusest sotsiaalkindlustusametile teatanud enne aegumistähtaja möödumist, kuid sotsiaalkindlustusasutus ei ole esitanud nõuet tööandja vastu, lastes aegumistähtajal mööduda [...].
- 13 Sellest järeldub, et ainus õiguskaitsevahend, mida töötaja saab pärast aegumistähtaja möödumist kasutada, on esitada tsiviilseadustiku artikli 2116 teise lõigu alusel kahju hüvitamise nõue [...] [eespool juba osundatud riigisisese õigusnormi tekst] tööandja vastu või võimalus taotleda tema asemel seaduse nr 1338/1962 artiklis 13 ette nähtud elurendise määramist [...] [eespool juba osundatud riigisisese õigusnormi tekst].
- 14 See saab aga toimuda alles tükk aega pärast sissemaksete tegemata jäämist, kuna töötaja peab ootama, kuni pensionile jäämise taotluse tulemusel ilmneb sissemakse tegemata jätmisest tulenev kahju. [...] [selle kontseptsiooni täiendav selgitus]
- 15 Seega ei võimalda Itaalia kohtupraktika töötajal kaitsta oma õigust, et arvestataks tasumisele kuulunud sissemakseid, mille tööandja jättis tasumata, [...] ning see ei võimalda töötajal tugineda INPS-i vastu õigusele, et need sissemaksed loetaks tehtuks, enne kui tal tekib õigus saada pensioni: aeg, mis kulub sissemaksete

arvestamise õiguse tekkimise kuupäevast kuni pensioniõiguse tekkimise kuupäevani, põhjustab – nagu käesolevas kohtuasjas – sissemaksenõude aegumist, millel on vahetu mõju selle pensioni suurusele, mida töötaja kunagi saama võib hakata.

- 16 Pealegi ei saa töötaja aegumistähtaaja kulgemist katkestada ka sellega, et nõuaks tööandjalt sissemaksete nõuetekohast tasumist (Corte di cassazione (kassatsioonikohus) väljakujunenud kohtupraktika).
- 17 Samuti ei saa töötaja (või tema pärijad) lasta viieaastast aegumistähtaega kahekordistada, esitades sotsiaalkindlustusasutusele kaebuse sissemaksete tegematajätmise kohta (seaduse nr 335/95 artikli 3 lõige 9: „*Kohustusliku sotsiaalkindlustuse maksete nõue aegub ja neid makseid ei saa enam teha, kui on möödunud allpool nimetatud tähtaeg: a) kümme aastat [...] [täpsustus, milliseid pensionimakseid seaduses silmas peetakse]. Alates 1. jaanuarist 1996 lühendatakse see tähtaeg viie aasta pikkuseks, välja arvatud juhul, kui töötaja või tema ülalpidamisel olnud isikud on selle kohta kaebuse esitanud [...]“), sest seda sätet kohaldatakse ainult siis, kui sissemaksed on jäänud tegemata enne viidatud õigusnormi jõustumist [...].*
- 18 [S]issemaksenõude aegumine ei ole mitte teoreetiline võimalus, vaid kindel sündmus, mis toimub 5 aasta möödudes, sest tähtaeg kulgeb ka töösuhte kestel [...] ja töötaja ei saa selle kulgemist katkestada, vaid üksnes kohtusse pöörduda, esitades hagi tööandja ja sotsiaalkindlustusasutuse vastu.
- 19 Kui INPS ei osale kohtumenetluses või ei nõua sissemaksete tasumist või ka siis, kui ta ei esita nende sissenõudmiseks hagi, võib Itaalia töötajaga juhtuda, et tema sissemaksenõue aegub isegi siis, kui tal on võimalik kohtusse minna – ajal, mil ta töötab sama tööandja juures – ja esitada hagi nii tööandja kui ka INPSi vastu: seega ei paista tema võimuses olevat midagi, millega seda kahjulikku tagajärge ära hoida.
- 20 Pensioniõigust tunnustatakse Itaalias seega ainult kas siis, kui sissemakseid (või elurendise makseid) ei ole jäetud tegemata, või kui töötaja maksab ise INPSile summa, mida on vaja elurendise maksetest puuduva osa katmiseks.
- 21 Võrreldes sellise sissemaksenõude aegumist soodustava õigusnormide tõlgendusega, millel on ilmne mõju pensioni saamise õigusele ja selle pensioni suurusele, kusjuures seda pensioni võib pidada edasilükatud töötasuks, mille väljamaksja on riik ja riigi poolt INPS, on tavalise töötasu puhul aegumine reguleeritud täiesti teistmoodi. Tavalise töötasuõude viieaastane aegumistähtaeg ei hakka erasektoris nimelt kulgema töösuhte kestel.
- 22 Corte di cassazione (kassatsioonikohus) on oma nüüdseks kindlalt välja kujunenud kohtupraktikas leidnud, et kui eraõiguslik töösuhe veel kestab, ei hakka nende summade suhtes, mis kujutavad endast töötasuõudeid, aegumistähtaeg kulgema.

- 23 [...] [Lisaks ei ole aegumine Corte costituzionale (konstitutsioonikohus) 10. juuni 1966. aasta otsuse nr 63 kohaselt enam lubatud, kui töösuhted ei ole tegelikult stabiilsed, sest võib juhtuda, et töötaja loobub tööandja vastu hagi esitamast, kartes töösuhte ülesütlemist.]
- 24 [...] [Selle kohta on Corte di cassazione (kassatsioonikohus) mitmes 2022. aasta kohtuotsuses leidnud, et töölepingu ülesütlemist puudutavate õigusnormide muudatuste tõttu ei saa tähtajatut töösuhet enam tegelikult stabiilseks pidada, kuna see ei hoia töötajat, kes kavatseb tööandja vastu oma õigustele tugineda, kartmast, et tema tööleping öeldakse õigusvastaselt üles].
- 25 Nende õigusnormide kehtestamise põhjus on see, et töötaja ei tunne end töösuhte vältel turvaliselt, sest ta kardab töölepingu ülesütlemist ning hoidub seetõttu töötasu väljanõudmisest: töösuhte vältel aegumistähtaeg seisab, ja hakkab tavapärasel viisil kulgema siis, kui see suhe lõpeb [...].
- 26 Niisiis võib töötaja praeguses riigisisises õiguskorras esitada töösuhetest tulenevad töötasunõuded viieaastase aegumistähtaaja jooksul, mis hakkab kulgema töösuhte lõppedes, ning ta ei ole kohustatud töösuhte kestel kohtusse pöörduma; seevastu tuleb tal töösuhte kestel tingimata kohtusse pöörduda selleks, et tema kasuks mõistetak스 välja sotsiaalkindlustusmaksed (kuid sellegi tingimus on, et INPS osaleb kohtumenetluses ja nõuab nende maksete saamise õigust).
- 27 [...]. [selgitatakse veel kord kartustega täidetud olukorda, milles töötaja võib olla ja mis võib mõjutada teda oma töötasu- või kindlustusmaksenõudeid esitamata jätma]
- 28 Konkreetsel juhul raskendab olukorda asjaolu, et TrenItalia S.p.a-ga töösuhte sõlmimise saavutas hageja tänu Corte d'Appello di Napoli (Napoli apellatsioonikohus, Itaalia) 31. oktoobri 2018. aasta kohtuotsusele nr 4784/2018, milles tuvastati, et tegemist on seadusandliku dekreeedi nr 276/2003 artikli 27 vastase renditöösuhtega ning seega tööjõu õigusvastase vahendamisega. Seadusandlikku dekreeti nr 276/2003 muudeti nimelt 2. märtsi 2012. aasta seadusandliku dekreediga nr 24, millega võeti üle direktiiv 2008/104/EÜ. Seega oli hageja ajal, mil tema sissemakseid ei tehtud, äärmiselt ebakindlas olukorras töötaja, sest tollal *ei laienenud talle kaitse, mida töölepingu ülesütlemise vastu suunatud sätted pakuvad töötajatele, kellel on nende tööjõu kasutajaga tähtajatu tööleping. Euroopa Kohus on rõhutanud, et töökoha stabiilsus on tõepoolest [...] töötajate huvide kaitse keskne element* (vt analoogia alusel kohtujurist Niilo Jääskineni 15. septembri 2011. aasta ettepanek kohtuasjas Land Nordrhein-Westfalen versus Sylvia Jansen, C-313/10).

[...] [samas sõnastuses eelotsuse küsimused, mis allpool]

ESITATUD PÕHJENDUSTEST LÄHTUDES

palub Tribunale di Napoli (Napoli esimese astme kohus) töökohtunik, võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikli 19 lõike 3 punkti b, Euroopa Liidu

toimimise lepingu artiklit 267 ja tsiviilkohtumenetluse seadustiku artiklit 295, Euroopa Liidu Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes [...].

1. *Kas direktiivi 91/533/EMÜ artiklis 8 nimetatud õigused, mille kaitse liikmesriik peab tagama, kujutavad endast ainult õigust saada selle direktiivi artiklile 2 vastav töölevõtmise dokument või ka õigusi, mis peavad olema selles dokumendis nimetatud, konkreetsel juhul töötasu?*
2. *Kui Euroopa Kohus peaks vastama esimesele küsimusele jaatavalt, siis kas kirjeldatud kontekstis ja arvestades, et pension, mida hageja hakkab saada, sõltub töötasuga võrdelistest sisse maksetest ning aastate arvust, mille vältel ta on olnud üldises kohustuslikus kindlustusskeemis kindlustatud, kujutab see pension endast erasektoris töötavate kindlustatute jaoks direktiivi 91/533/EMÜ artikli 2 tähenduses palka, mille saamine on edasi lükatud?*
3. *Kui vastus kahele esimesele küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi 91/533/EMÜ artiklis 8 ette nähtud kaitse hõlmab ka töötaja õigust sisse maksetele, mis mõjutavad õigust pensionile ja selle pensioni suurust?*
4. *Kui eelmistele küsimustele vastatakse jaatavalt, siis kas direktiivi 91/533/EMÜ artikliga 8 on vastuolus, kui töötaja on oma õiguste aegumise vältimiseks kohustatud esitama töösuhte kestel nii INPS-i kui ka tööandja vastu hagi sisse maksete tasumise nõudes, kuid nende õiguste tagamine sõltub täielikult INPS-i soovist kohtumenetluses osaleda ja taotleda nõude rahuldamist, erinevalt sellest, mis toimub tavaliste töötasu nõuetega, ja see on nii isegi juhul, kui töötaja ei ole töölepingu õigusvastase ülesütlemise eest piisavalt kaitstud, mis tähendab, et ta riskib niiviisi töölepingu ülesütlemisega või sellega, et direktiiviga 2008/104/EÜ kaitstud töösuhe ei jätku?*
5. *Kui eelmistele küsimustele vastatakse jaatavalt, siis millised vahendid on eelotsusetaotluse esitanud kohtu käsutuses ja kas konkreetsel juhul võib sisse maksete ja töötasude aegumisnormide ühtlustamist pidada piisavaks meetmeks, et täita direktiivi 91/533/EMÜ artiklist 8 tulenevaid kohustused?*

[...] [riigisisese kohtumenetluse peatamine, juhised kantseleile ja taotluse edastamine Euroopa Kohtule]

Napoli [...], 31.3.25. [...]